प्रथमः प्रश्नः 1

॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः॥

अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः। नक्षेत्रन्देविमिन्द्रियम्। इदमासां विचक्षणम्। ह्विरासं जुंहोतन। यस्य भान्तिं र्श्मयो यस्य कृतवंः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वां। स कृत्तिंकाभिर्भि संवसानः। अग्निर्नो देवः सुविते देधातु। प्रजापंते रोहिणी वेतु पत्नीं। विश्वरूपा बृह्ती चित्रभानुः॥१॥

सा नों यज्ञस्यं सुविते दंधातु। यथा जीवंम श्रदः सवीराः। रोहिणी देव्युदंगात्पुरस्तात्। विश्वां रूपाणि प्रतिमोदंमाना। प्रजापंति र ह्विषां वर्धयंन्ती। प्रिया देवानामुपंयातु यज्ञम्। सोमो राजां मृगशीर्षेण आगन्। शिवं नक्षत्रं प्रियमंस्य धामं। आप्यायंमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यजंमाने दधातु॥२॥ यत्ते नंक्षत्रं मृगशी्र्षमस्ति। प्रियः राजिन्प्रियतंमं प्रियाणांम्। तस्मै ते सोम ह्विषां विधेम। शन्नं एधि द्विपदे शश्चतुंष्पदे। आईयां रुद्रः प्रथंमान एति। श्रेष्ठों देवानां पतिरिघ्यानांम्। नक्षत्रमस्य ह्विषां विधेम। मा नंः प्रजाः रीरिष्नोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परि णो वृणक्तः। आईरा नक्षत्रं जुषताः हिवीः॥३॥

प्रमुश्रमांनौ दुरितानि विश्वां। अपाघश रसन्नुदतामरांतिम्। पुनर्नो देव्यदिंतिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो देवा अभियंन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो ह्विषां यजामः। पुन देव्यदिंतिरन्वां। विश्वंस्य भूत्री जगंतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू ह्विषां वर्धयंन्ती। प्रियन्देवानामप्येतु पार्थः॥४॥

बृह्स्पतिः प्रथमं जायंमानः। तिष्यं नक्षेत्रम्भिसम्बंभूव। श्रेष्ठों देवानां पृतेनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु। तिष्यः पुरस्तांदुत मध्यतो नः। बृह्स्पतिर्नः परि पातु पृश्चात्। बाधेतान्द्वेषो अभयङ्कणुताम्। सुवीर्यस्य पत्रयः स्याम। इद ॥

सर्पेभ्यों हविरंस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषांमनुयन्ति चेतः॥५॥ ये अन्तरिक्षं पृथिवीङ्कियन्ति। ते नः सूर्पासो हवमार्गमिष्ठाः। ये रोंचने सूर्यस्यापिं सर्पाः। ये दिवंं देवीमनुं सश्चरंन्ति। येषांमाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुंमज्जुहोमि। उपह्ताः पितरो ये मघासुं। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते नो नक्षेत्रे हवमार्गमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयंतं जुषन्ताम्॥६॥ ये अंग्निदग्धा येऽनंग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरंः क्षियन्तिं। या इश्च विद्य या १ उं च न प्रविद्य। मघास् यज्ञ र सुकृतं जुषन्ताम्। गवां पतिः फल्गुंनीनामसि त्वम्। तदंर्यमन्वरुण मित्र चार्रः। तन्त्वां वय संनितार सनीनाम्। जीवा जीवंन्तमुप संविंशेम। येनेमा विश्वा भुवंनानि सञ्जिता। यस्यं देवा अनु सं यन्ति चेतः॥७॥

अर्यमा राजाऽजर्स्तुविष्मान्। फल्गुंनीनामृष्भो रोंरवीति। श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वां विदुः फल्गुंनी्स्तस्यं वित्तात्। अस्मभ्यं क्षुत्रमुजर्र सुवींर्यम्। गोमुदर्श्वंवुदुप् सन्नुंदेह। भगों ह दाता भग इत्प्रंदाता। भगों देवीः फल्गुंनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रंस्वं गंमेम। यत्रं देवैः संधमादं मदेम॥८॥

आयांतु देवः संवितोपंयातु। हिर्ण्ययंन सुवृता रथंन। वहन् हस्त र सुभगं विद्यनापंसम्। प्रयच्छंन्तं पपंरिं पुण्यमच्छं। हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्। दातारमद्य संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्। त्वष्टा नक्षेत्रम्भ्येति चित्राम्। सुभ र संसं युव्ति र रोचंमानाम्॥९॥

निवेशयंत्रमृतान्मर्त्या ईश्च। रूपाणि पिर्शन्भवंनानि विश्वां। तत्रस्त्वष्टा तदुं चित्रा विचेष्टाम्। तत्रक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्मम्। तत्रः प्रजां वीरवंती स् सनोत्। गोभिर्नो अश्वेः समनक्त यज्ञम्। वायुर्नक्षंत्रम्भ्येति निष्ट्यांम्। तिग्मश्वं क्षेत्र वृष्भो रोरुवाणः। स्मीरयन्भवना मात्रिश्वां। अप द्वेषा स्मिन्दतामरांतीः॥१०॥

तन्नो वायुस्तद् निष्टमां शृणोत्। तन्नक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्मम्। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वां। दूरम्समच्छत्रंवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणतान्तद्विशांखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात्पुरस्तादभंयन्नो अस्तु। नक्षंत्राणामधिपत्नी विशांखे। श्रेष्ठांविन्द्राग्नी भुवंनस्य गोपौ॥११॥

विषूंचः शत्रूंनप् बाधंमानौ। अप् क्षुधंन्नुदतामरांतिम्। पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तौत्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यौन्देवा अधि संवसंन्तः। उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा युवृतिः स्जोषाः। पौर्णमास्युदंगाच्छोभंमाना। आप्याययंन्ती दुरितानि विश्वाः। उरुन्दुहां यजंमानाय यज्ञम्॥१२॥

चित्रभांनुर्यजंमाने दधातु हुविर्नुः पाथुश्चेतों जुषन्ताश्चेतों मदेम् रोचंमानामरांतीर्गोपौ युज्ञम्॥१॥•[१]

ऋद्यास्मं ह्व्यैर्नमंसोप्सद्यं। मित्रन्देवं मित्र्धयंत्रो अस्तु। अनूराधान् हविषां वर्धयंन्तः। शृतश्जीवेम श्ररदः सवीराः।

चित्रं नक्षेत्रमुदंगात्पुरस्तांत्। अनूराधास् इति यद्वदंन्ति। तन्मित्र एति पृथिभिर्देवयानैः। हिर्ण्ययैर्वितंतैर्न्तिरक्षे। इन्द्रों ज्येष्ठामन् नक्षेत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्ये तृतारं॥१३॥

तस्मिन्वयम्मृत्नदुहांनाः। क्षुधंन्तरेम् दुरितिन्दुरिष्टिम्। पुर्न्दरायं वृष्भायं धृष्णवें। अषांढाय सहंमानाय मीढुषें। इन्द्राय ज्येष्ठा मधुंमृद्दुहांना। उ्रुं कृंणोतु यजंमानाय लोकम्। मूलं प्रजां वीरवंतीं विदेय। पराँच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षंत्रं पृशुभिः समंक्तम्। अहंर्भूयाद्यजंमानाय मह्मम्॥१४॥

अहंनों अद्य सुंवित दंधातु। मूलं नक्षंत्रमिति यद्वदंन्ति। परांचीं वाचा निर्ऋतिन्नुदामि। शिवं प्रजाये शिवमंस्तु मह्मम्। या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। यासांमषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। याश्च कूप्या याश्चं नाद्याः समुद्रियाः। याश्चं वैशन्तीरुत प्रांस्चीर्याः॥१५॥ यासांमषाढा मधुं भृक्षयंन्ति। ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः। तदंषाढा अभिसंयंन्तु यज्ञम्। तन्नक्षंत्रं प्रथतां पृशुभ्यंः। कृषिर्वृष्टिर्यजंमानाय कल्पताम्। शुभाः कन्यां युव्तयंः सुपेशंसः। कर्मकृतंः सुकृतों वीर्यावतीः। विश्वान्देवान् ह्विषां वर्धयंन्तीः। अषाढाः काममुपं यान्तु यज्ञम्॥१६॥

यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजंयत्सर्वमेतत्। अमुं चं लोकमिदमूं च् सर्वम्। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्विजित्यं। श्रियंन्दधात्वहंणीयमानम्। उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ। तन्नो नक्षंत्रमभिजिद्विचंष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतंनाः सञ्जयम। तन्नो देवासो अनुंजानन्तु कामम्। शृण्वन्तिं श्रोणाममृतंस्य गोपाम्। पुण्यांमस्या उपंश्रणोमि वाचम्॥१७॥

म्हीं देवीं विष्णुंपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेनाः ह्विषां यजामः। त्रेधा विष्णुंरुरुगायो विचंक्रमे। म्हीन्दिवं पृथिवीम्न्तरिक्षम्। तच्छ्रोणैति श्रवं इच्छमाना। पुण्यः श्लोकं यर्जमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासंः। चर्तस्रो देवीर्जराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पाँन्तु रर्जसः परस्तात्। संवत्सरीणममृतः स्वस्ति॥१८॥

यज्ञं नंः पान्तु वसंवः पुरस्तांत्। दक्षिणतों ऽभियंन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षंत्रम्भि संविशाम। मा नो अरांतिर्घशृ १ साऽगन्। क्षत्रस्य राजा वर्रुणोऽधिराजः। नक्षंत्राणा १ शृतभिष्ग्वसिष्ठः। तो देवेभ्यः कृणतो दीर्घमायुः। शृत १ सहस्रां भेषजानि धत्तः। यज्ञन्नो राजा वर्रुण उपयातु। तन्नो विश्वं अभि संयंन्तु देवाः॥१९॥

तन्नो नक्षंत्र श्वतिभंषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेष्वजानि। अज एकंपादुदंगात्पुरस्तात्। विश्वां भूतानि प्रतिमोदंमानः। तस्यं देवाः प्रस्वं यंन्ति सर्वें। प्रोष्ठपदासो अमृतंस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहृदग्न्द्याम्। त स्यं देवम्जमेकंपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुंयन्ति सर्वे॥२०॥ अहिंबुंध्रियः प्रथंमान एति। श्रेष्ठां देवानांमुत मानुंषाणाम्। तं ब्राँह्मणाः सोम्पाः सोम्यासंः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षिन्ति सर्वे। चत्वार् एकंम्भिकर्म देवाः। प्रोष्ठपदास् इति यान् वदंन्ति। ते बुंध्रियं परिषद्यई स्तुवन्तंः। अहिई रक्षन्ति नर्मसोप्सद्यं। पूषा रेवत्यन्वंति पन्थांम्। पुष्टिपतीं पशुपा वाजंबस्त्यौ॥२१॥

ड्मानि ह्या प्रयंता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपंयातां यज्ञम्। क्षुद्रान्पशूत्रंक्षतु रेवतीं नः। गावों नो अश्वार् अन्वेतु पूषा। अन्नर् रक्षंन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजर् सनुतां यजमानाय यज्ञम्। तद्श्विनांवश्वयुजोपंयाताम्। शुभुङ्गिष्ठौ सुयमेंभिरश्वैः। स्वं नक्षंत्रर ह्विषा यजन्तौ। मध्वा संपृंकौ यजुंषा समंक्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौं हव्यवाहौ। विश्वंस्य दूतावमृतंस्य गोपौ। तौ नक्षंत्रं जुजुषाणोपंयाताम्। नमोऽश्विभ्यांङ्कृणुमोऽश्वयुग्भ्यांम्। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगंवान् विचंष्टाम्। लोकस्य राजां मह्तो महान् हि। सुगन्नः पन्थामभयङ्कृणोतु। यस्मिन्नक्षेत्रे यम एति राजां। यस्मिन्नेनम्भ्यषिश्चन्त देवाः। तदंस्य चित्र १ ह्विषां यजाम। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्ते देवा अदंधुः॥२३॥

तृतार् मह्यं प्रास्चीर्या याँन्तु युज्ञं बाच ई स्वस्ति देवा अनुंयन्ति सर्वे बार्जबस्त्यौ समंक्तौ देवास्त्रीणिं च॥२॥————[२]

नवीनवो भवति जायंमानो यमांदित्या अर्शुमांप्याययंन्ति। ये विरूपे समनसा सृळ्यँयंन्ती। समानन्तन्तं परितातना तें। विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षेत्रे हवमागंमेतम्। वयन्देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिन्दधांनाः। अहोरात्रे ह्विषां वर्धयंन्तः। अति पाप्मान्मिति मुक्त्या गमेम। प्रत्युंवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः। अपो मही वृंणुते चक्षुंषा। तमो ज्योतिंष्कृणोति सूनरीं। उदुस्रियाः सचते सूर्यः। सचां उद्यन्नक्षंत्रमर्चिमत्। तवेदुंषो व्युषि सूर्यस्य च। सं भक्तेनं गमेमहि। तन्नो नक्षंत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेजं उचरंत्। उपयज्ञमिहागंमत्॥२५॥

प्र नक्षंत्राय देवायं। इन्द्रायेन्दु हवामहे। सनंः सविता संवत्सनिम्। पुष्टिदां वीरवत्तमम्। उदुत्यश्चित्रम्। अदितिर्न उरुष्यतु महीमू षु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतिद्वष्णुः। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुनोऽद्यानुंमित्रिरिन्वदेनुमते त्वम्। हव्यवाह् स्वष्टम्॥२६॥

आ्युत्यंगमृत्स्वंष्टम्॥३॥------[३]

अग्निर्वा अंकामयत। अन्नादो देवाना इंस्यामिति। स एतम् ग्रये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निरंवपत्। ततो व सौंऽन्नादो देवानांमभवत्। अग्निर्वे देवानांमन्नादः। यथां ह वा अग्निर्देवानांमन्नादः। एवः ह वा एष मंनुष्यांणां भवति। य एतेनं ह्विषा यज्ञते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहाँ। अम्बाये स्वाहां दुलाये स्वाहाँ। नित्त्वये स्वाहाऽभ्रयंन्त्ये स्वाहाँ। मेघयंन्त्ये स्वाहां वर्षयंन्त्ये स्वाहाँ। चुपुणीकांये स्वाहतिं॥२७॥ प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत। ता अंस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्। तासार्ं रोहिणीम्भ्यंध्यायत्। सोंऽकामयत। उप मा वंर्तेत। समेनया गच्छेयेतिं। स एतं प्रजापंतये रोहिण्ये च्रुक्तिरंवपत्। ततो वै सा तमुपावंर्तत। समेनयागच्छत। उपं हु वा एंनं प्रियमावंर्तत। सं प्रियणं गच्छते। य एतेनं हुविषा यजंते। य उंचैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। प्रजापंतये स्वाहां रोहिण्ये स्वाहां। रोचंमानाये स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहेतिं॥२८॥

सोमो वा अंकामयत। ओषंधीना र राज्यम्भिजंयेय्मितिं। स एत र सोमांय मृगशीर्षायं श्यामाकश्चरं पर्यसि निरंवपत्। ततो वे स ओषंधीना र राज्यम्भ्यंजयत्। समानाना र हु वे राज्यम्भिजंयति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सोमांय स्वाहां मृगशीर्षाय स्वाहां। इन्वकाभ्यः स्वाहोषंधीभ्यः स्वाहां। राज्याय स्वाहाऽभिजिंत्ये स्वाहेतिं॥२९॥

रुद्रो वा अंकामयत। पृशुमान्तस्यामितिं। स पृत १

रुद्रायार्द्राये प्रैय्यंङ्गवश्चरं पर्यसि निरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्। पृशुमान् हु वै भंवति। य एतेनं हृविषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। रुद्राय स्वाहाऽर्द्राये स्वाहां। पिन्वंमानाये स्वाहां पृशुभ्यः स्वाहेतिं॥३०॥

ऋक्षा वा इयमंलोमकांऽऽसीत्। साऽकांमयत। ओषंधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजांयेयेति। सैतमदित्यै पुनंवस्प्रसाश्चरुन्निरंवपत्। ततो वा इयमोषंधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजांयत। प्रजांयते हु वै प्रजयां पृशुभिः। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अदित्यै स्वाहा पुनंवसुभ्याम्। स्वाहा भूत्यै स्वाहा प्रजांत्ये स्वाहेतिं॥३१॥

बृह्स्पतिर्वा अंकामयत। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं बृह्स्पतिये तिष्यांय नैवारश्चरुं पर्यासे निरंवपत्। ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह् वै भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। बृह्स्पतंये स्वाहां तिष्यांय स्वाहां। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेतिं॥३२॥

देवासुराः संयंता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्यं आश्रेषाभ्य आज्यं कर्म्भन्निरंवपन्। तानेताभिरेवदेवतांभिरुपानयन्। एताभिर्ह् वे देवतांभिर्द्धिषन्तं भ्रातृंव्यमुपंनयति। य एतेनं ह्विषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सर्पेभ्यः स्वाहांऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहां। दन्दशूकैभ्यः स्वाहेतिं॥३३॥

पितरो वा अंकामयन्त। पितृलोक ऋंध्रयामेति। त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाश्र्र षद्भपालं निरंवपन्। ततो वै ते पितृलोक आँध्र्वन्। पितृलोके ह् वा ऋंध्रोति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। पितृभ्यः स्वाहां मघाभ्यः। स्वाहांऽन्घाभ्यः स्वाहांग्दाभ्यः। स्वाहांऽरु-धतीभ्यः स्वाहेतिं॥३४॥

अर्थमा वा अंकामयत। पृशुमान्त्स्यामितिं। स एतमंर्थम्णे फल्गुंनीभ्याश्चरुन्निरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्। पृशुमान् हृ वै भंवति। य एतेनं हृविषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अर्थम्णे स्वाहा फल्गुंनीभ्याङ् स्वाहाँ। पृशुभ्यः स्वाहेतिं॥३५॥

भगो वा अंकामयत। भगी श्रेष्ठी देवाना इस्यामिति। स एतं भगाय फल्गुंनीभ्याश्चरुन्निरंवपत्। ततो वै स भगी श्रेष्ठी देवानांमभवत्। भगी ह वै श्रेष्ठी संमानानां भवति। य एतेनं हिविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। भगांय स्वाहा फल्गुंनीभ्या इस्वाहां। श्रेष्ठांय स्वाहेतिं॥३६॥

स्विता वा अंकामयत। श्रन्में देवा दधीरन्। स्विता स्यामिति। स एत॰ संवित्रे हस्ताय पुरोडाशं द्वादेशकपालं निरंवपदाशूनां व्रीहीणाम्। ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधत। स्विताऽभंवत्। श्रद्धवा अंस्मै मनुष्यां दधते। स्विता संमानानां भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। स्वित्रे स्वाहां हस्ताय। स्वाहां ददते स्वाहां पृण्ते। स्वाहां प्रयच्छंते स्वाहां प्रतिगृभ्णते स्वाहतिं॥३७॥

त्वष्टा वा अंकामयत। चित्रं प्रजां विन्देयेतिं। स एतन्त्वष्ट्रं चित्रायें पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निरंवपत्। ततो वै स चित्रं प्रजामंविन्दत। चित्र ह वै प्रजां विन्दते। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहां चित्रायै स्वाहां। चैत्रांय स्वाहां प्रजायै स्वाहेतिं॥३८॥

वायुर्वा अंकामयत। कामचारंमेषु लोकेष्वभिजंयेयमिति। स एतद्वायवे निष्टांये गृष्ट्ये दुग्धं पयो निरंवपत्। ततो वै स कामचारंमेषु लोकेष्वभ्यंजयत्। कामचार ह वा एषु लोकेष्वभिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वायवे स्वाहा निष्टांये स्वाहाँ। कामचारांय स्वाहाऽभिजिंत्ये स्वाहेतिं॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अंकामयेताम्। श्रेष्ठमं देवानांम्भिजंयेवेतिं। तावेतिमंन्द्राग्निभ्यां विशांखाभ्यां पुरोडाश्मेकांदशकपालं निरंवपताम्। ततो वे तौ श्रेष्ठमं देवानांम्भ्यंजयताम्। श्रेष्ठमं हु वे संमानानांम्भि जंयति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। इन्द्राग्निभ्याङ् स्वाहा विशांखाभ्याङ् स्वाहां। श्रेष्ठमांय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेतिं॥४०॥ अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी। काम आज्यम्। कामेनेव काम समर्थयति। क्षिप्रमेन स् सकाम उपनमित। येन कामेन यजते। सोऽत्रं जुहोति। पौर्णमास्य स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगंत्ये स्वाहेति॥४१॥ अग्नः पश्चंदश प्रजापंतिष्योद्धंश सोम एकांदश रुद्रो दश्चक्षंकांदश बृह्स्पतिर्दशं देवासुरा नवं पितर एकांदशार्थमा भगो दशं दश सिवता चतुंद्रश्च त्वष्टां वायुरिन्द्राग्नी दशं दशाथैतत्यौर्णमास्या अष्टी पश्चंदश॥४॥———[४]

मित्रो वा अंकामयत। मित्रधेयंमेषु लोकेष्वभिजंयेयमितिं। स एतं मित्रायांनूराधेभ्यंश्चरुन्निरंवपत्। ततो वै स मित्रधेयंमेषुलोकेष्वभ्यंजयत्। मित्रधेय ह वा एषु लोकेष्वभिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। मित्राय स्वाहांऽनूराधेभ्यः स्वाहां। मित्रधेयांय स्वाहाऽभिजिंत्यै स्वाहेतिं॥४२॥

इन्द्रो वा अंकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानांम्भिजंयेयमितिं। स एतमिन्द्रांय ज्येष्ठायै पुरोडाश्मेकांदशकपालुं निरंवपन्महाब्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठमं देवानांम्भ्यंजयत्। ज्यैष्ठमं हु वै संमानानांम्भिजंयति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। इन्द्रांय स्वाहाँ ज्येष्ठायै स्वाहाँ। ज्यैष्ठमंय स्वाहाभिजिंत्यै स्वाहेति॥४३॥

प्रजापंतिर्वा अंकामयत। मूलं प्रजां विन्देयेतिं। स एतं प्रजापंतये मूलांय चरुन्निरंवपत्। ततो वै स मूलं प्रजामंविन्दत। मूलर्ं हु वै प्रजां विन्दते। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। प्रजापंतये स्वाहा मूलांय स्वाहां। प्रजाये स्वाहेतिं॥४४॥

आपो वा अंकामयन्त। समुद्रङ्कामंम्भिजंयेमेतिं। ता एतम्ब्रोंऽषाढाभ्यंश्चरुन्निरंवपन्। ततो वे ताः संमुद्रङ्कामंमभ्यंजयन्। समुद्र ह वे कामंम्भिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अब्र्यः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। समुद्राय स्वाहा कामांय स्वाहां। अभिजित्यै स्वाहेतिं॥४५॥ विश्वे वै देवा अंकामयन्त। अनुपुज्यं जंयेमेतिं। त पूतं विश्वेंभ्यो देवेभ्योंऽषाढाभ्यंश्वरुन्निरंवपन्। ततो वै तंऽनपज्य्यमंजयन्। अनुपुज्य्यः हु वै जंयित। य पूतेनं ह्विषा यजंते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहांऽषाढाभ्यः स्वाहां। अनुपुज्य्याय स्वाहा जित्ये स्वाहेतिं॥४६॥

ब्रह्म वा अंकामयत। ब्रह्मलोकम्भिजंयेयमितिं। तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते च्रुन्निरंवपत्। ततो वे तद्वंह्मलोकम्भ्यंजयत्। ब्रह्मलोक॰ ह् वा अभिजंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहांऽभिजिते स्वाहां। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजितेये स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अंकामयत। पुण्यः श्लोकः शृण्वीय। न मां पापी कीर्तिरागंच्छेदितिं। स एतं विष्णंवे श्लोणायें पुरोडाशंत्रिकपालित्ररंवपत्। ततो वे स पुण्यः श्लोकंमशृणुत। नैनं पापी कीर्तिरागंच्छत्। पुण्यः ह वे श्लोकः शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागंच्छति। य एतेनं

ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। विष्णंवे स्वाहाँ श्रोणायै स्वाहाँ। श्लोकाय स्वाहाँ श्रुताय स्वाहेति॥४८॥

वसंवो वा अंकामयन्त। अग्रं देवतांनां परीयामेति। त एतं वसंभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निरंवपन्। ततो वै तेऽग्रं देवतांनां पर्यायन्। अग्रं हृ वै संमानानां पर्येति। य एतेनं हृविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वस्ंभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहां। अग्रांय स्वाहा परींत्ये स्वाहेतिं॥४९॥

इन्द्रो वा अंकामयत। दृढोऽशिंथिलः स्यामितिं। स एतं वरुणाय शृतिभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशंकपालं निरंवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स दृढोऽशिंथिलोऽभवत्। दृढो हु वा अशिंथिलो भवति। य एतेनं हृविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। वरुणाय स्वाहां शृतिभिषजे स्वाहां। भेषजेभ्यः स्वाहेतिं॥५०॥ अजो वा एकंपादकामयत। तेज्ञस्वी ब्रंह्मवर्च्सी स्यामिति। स एतम्जायैकंपदे प्रोष्ठपदेभ्यंश्चरुन्निरंवपत्। ततो वै स तेज्ञस्वी ब्रंह्मवर्चस्यंभवत्। तेज्ञस्वी ह् वै ब्रंह्मवर्च्सी भंवति। य एतेनं ह्विषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अजायैकंपदे स्वाहाँ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहाँ। तेजंसे स्वाहाँ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेतिं॥५१॥

अहि्व बुिध्रयोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स एतमहंये बुिध्रयाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं निरंवत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामंविन्दत। इमा॰ ह् वै प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेनं ह्विषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अहंये बुिध्रयांय स्वाहाँ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहाँ। प्रतिष्ठाये स्वाहेतिं॥५२॥

पूषा वा अंकामयत। पृशुमान्तस्यामितिं। स एतं पूष्णे रेवत्यें च्रुक्तिरंवपत्। ततो वै स पंशुमानंभवत्। पृशुमान् ह वै भवति। य एतेनं हृविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। पूष्णे स्वाहां रेवत्ये स्वाहां। पृशुभ्यः स्वाहेतिं॥५३॥

अश्विनौ वा अंकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबंधिरौ स्यावेतिं। तावेतमृश्विभ्यांमश्वयुग्भ्यां पुरोडाशंन्द्विकपालित्तरंवपताम्। ततो वे तौ श्रोत्रस्विनावबंधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा अबंधिरो भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अश्विभ्याः स्वाहांऽश्वयुग्भ्याः स्वाहां। श्रोत्रांय स्वाहा श्रुत्ये स्वाहेतिं॥५४॥

यमो वा अंकामयत। पितृणाः राज्यम्भिजंयेय्मितिं। स एतं यमायांप्भरंणीभ्यश्चरुन्निरंपवत्। ततो वै स पिंतृणाः राज्यम्भ्यंजयत्। समानानाः ह वै राज्यम्भि जंयति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। यमाय स्वाहांऽप्भरंणीभ्यः स्वाहां। राज्याय स्वाहाभिजिंत्ये स्वाहेतिं॥५५॥

अथैतदंमावास्यांया आज्यं निर्वपति। कामो वा अमावास्यां। काम आज्यम्। कामेनैव काम् समर्धयति। क्षिप्रमेन् सकाम् उपनमति। येन् कामेन् यजंते। सोऽत्रं जुहोति। अमावास्यांयै स्वाहा कामांय स्वाहाऽऽगंत्यै

स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रंः प्रजापंतिर्दशं द्शाप् एकांदश् विश्वे ब्रह्म दशंदश् विष्णुस्त्रयोदश् वसंव इन्द्रोऽजोऽहि्वै बुध्रियंः पूषाऽश्विनौ यमो दशं दृशाधैतदंमावास्याया अष्टौ पश्चंदश॥५॥=======[५] चन्द्रमा वा अंकामयत। अहोरात्रानंधमासान्मासानृतून्त्संवत्सुर चन्द्रमंसः सायुंज्य सलोकतांमाप्रुयामितिं। स एतश्चन्द्रमंसे प्रतीदृश्यांयै पुरोडाशं पश्चंदशकपालं निरंवपत्। ततो वै सोंऽहोरात्रानंधमासान्मासांनृतून्त्संवत्सुरमा्प्ता। चन्द्रमंसः सार्युज्यः सलोकर्तामाप्नोत्। अहोरात्रान् ह वा अर्धमासान्मासानृतून्त्संवत्सरमास्वा। चन्द्रमंसः सायुंज्य १ सलोकतामाप्रोति। य एतेन हिवषा यजेते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। चन्द्रमंसे स्वाहां प्रतीदृश्यांये स्वाहाँ। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाँऽर्धमासेभ्यः स्वाहाँ। मासेँभ्यः स्वाहृर्तुभ्यः स्वाहाँ। सुंवृत्सराय स्वाहेतिं॥५७॥ अहोरात्रे वा अंकामयेताम्। अत्यंहोरात्रे मुंच्येवहि। न नांवहोरात्रे आंप्रुयातामितिं। ते पुतमंहोरात्राभ्यां चुरुन्निरंवपताम्। द्वयानां व्याँहीणाम्। शुक्लानां च कृष्णानां

च। स्वात्योर्दुग्धे। श्वेतायें च कृष्णायें च। ततो वै ते अत्यंहोरात्रे अंमुच्येते। नैनें अहोरात्रे आंमुताम्। अतिं ह् वा अंहोरात्रे मुंच्यते। नैनंमहोरात्रे आंमुतः। य एतेनं हिवषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। अहे स्वाहा रात्रिये स्वाहाँ। अतिंमुक्त्ये स्वाहेतिं॥५८॥ उषा वा अंकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्यं सुभगाँ स्यामितिं। सेतमुषसं च्रुत्तिरंवपत्। ततो वे सा प्रियाऽऽदित्यस्यं सुभगांऽभवत्। प्रियो ह वे संमानानाः सुभगों भवति। य एतेनं हिवषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। उषसे स्वाहा व्यंष्ट्ये स्वाहाँ। व्यूष्ट्ये स्वाहाँ व्युच्छन्त्ये

अथैतस्मै नक्षंत्राय च्रुनिर्वपति। यथा त्वन्देवानामसिं। एवमहं मनुष्याणां भूयासमितिं। यथां हु वा एतद्देवानाम्। एव॰ हु वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेनं हुविषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। नक्षंत्राय स्वाहोंदेष्यते स्वाहाँ। उद्यते स्वाहोदिंताय स्वाहाँ। हरंसे

स्वाहाँ। व्युष्टायै स्वाहेतिं॥५९॥

स्वाहा भरेसे स्वाहाँ। भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहाँ। तपंसे स्वाहाँ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अंकामयत। नक्षंत्राणां प्रतिष्ठा स्यामितिं। स एत सूर्याय नक्षंत्रेभ्यश्चरुत्रिरंवपत्। ततो वै स नक्षंत्राणां प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा हु वै संमानानां भवति। य एतेनं ह्विषा यजंते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्रं जुहोति। सूर्याय स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहां। प्रतिष्ठायै स्वाहेतिं॥६१॥

अथैतमिदंत्यै च्रुन्निर्वपिति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। सोऽत्रं जुहोति। अदित्यै स्वाहाँ प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६२॥

अथैतं विष्णंवे च्रुन्तिर्वपति। युज्ञो वै विष्णुंः। युज्ञ एवान्तृतः प्रतितिष्ठति। सोऽत्रं जुहोति। विष्णंवे स्वाहां युज्ञाय स्वाहां। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६३॥

चन्द्रमाः पश्चंदशाहोरात्रे सप्तदंशोषा एकांद्रशाथैतस्मै नक्षंत्राय त्रयोंदश सूर्यो दशाथैतमदित्यै पश्चाथैतं विष्णंवे पद्भप्त (स्विताऽऽशूनार्बींहीणामिन्द्रों महाबींहीणामिन्द्रें कृष्णानांबींहीणामेहोरात्रे द्वयानांबींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रें कृष्णानांबींहीणामेहोरात्रे द्वयानांबींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों कृष्णानांबींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों कृष्णानांबींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों कृष्णानांबींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामित्रेंहीणामिन्द्रों स्वावींहीणामित्रेंहीणामित्रेंहीणामित्रेंहीणामित्रेंहीणामित्रेंहीणामित्रेंहीणामित्रे

पितरुष्यद्वेपाल॰ सिवता द्वार्दशकपालिमिन्द्राग्नी एकांदशकपालिमिन्द्र एकांदशकपालुमिन्द्रो दशंकपालुं विष्णुंस्निकपालमहिर्भूमिंकपालमृश्विनौं द्विकपालश्चन्द्रमाः पश्चंदशकपालमृग्निस्त्वष्टा वसंवोऽष्टाकंपालम्न्यत्रं चुरुम्। रुद्रौंऽर्युमा पूषा पंशुमान्त्स्या क्सोमों रुद्रो बृह्स्पतिः पर्यसि वायः पयः सोमों वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्मं युमों ऽभिजिंत्यै त्वष्टां प्रजापंतिः प्रजायें पौर्णमास्या अमावास्यांया अगंत्यै विश्वे जित्यां अश्विनौ श्रुत्यैं। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापुस्ताः। पितरो विश्वे वसंवोऽकामयन्त् मेति त पुतन्निरंवपन्। आपोंऽकामयन्तु मेति ता पुतन्निरंवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनांवकामयेतां वेति तावेतित्रिरंवपताम्। अहोरात्रे वा अंकामयेतामिति ते एतित्रिरंवपताम्। अन्यत्रांकामयतेति स एतित्रिरंवपत्। इन्द्राग्नी श्रेष्ठ्यमिन्द्रो ज्येष्ठ्यमिन्द्रो दृढः। अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो युमः संमानानाम्। अग्निर्नो रीरिषद्न्यत्रं रीरिषः ॥)॥६॥-अग्निर्न ऋध्यास्म नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाष्यद्॥६॥ अग्निर्नस्तन्नों वायुरिहेंबुंध्नियं ऋक्षा वा इयमथैतत्पौंर्णमास्या अजो वा एकंपात्सूर्यस्त्रिषंष्टिः॥६३॥ अग्निर्नः पात् प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥ हरिंः ओम्॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

प्रथमः प्रश्नः 27

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/